

[Helge Larsen.]

er som sagt også i fuld gang og i hurtigt tempo.

Strukturrationaliseringen er vel kun ét af landbrugets problemer. Et andet er, om vi skal gennemføre en stærkere beskyttelse af landbrugsjorden end den, vi har i dag. Landsplanlægningsudvalget har rejst problemet i skitseform til diskussion, kun i skitseform; det understreger jeg. Problemet er rejst sådan: skal vi inddele landet efter by- og industriområder, rekreative områder og egentlige landbrugsområder? Problemet er der; jeg tror i øvrigt, det mange steder i offentligheden er blevet misforstået, idet man har fået den opfattelse, at meget store arealer tænkes henlagt til friluftsmål, hvilket ikke er planens forudsætninger, men blot at sikre feriemuligheder i nogle områder inden for visse egne af landet. Som sagt, problemet er der, fordi byerne og industrien skal vokse, og fordi efterspørgslen efter sommerhusgrunde og andre områder til friluftsliv stiger stærkt med motoriseringen og velstandsstigningen. Det er givet, at vi må have bedre hånd i hanke med udviklingen, end vi har i dag, og at vi også snarest må finde en plan, sådan at vi gennem et større udbud af jord og en hurtigere byggemodning omkring de voksende bysamfund kan modvirke grundprisstigningen.

I pressen og også under debatten her i dag har der været knyttet en række kommentarer til planer, som er behandlet i landbrugskommissionen, om, at ingen skulle kunne få skøde på mere end én landbrugs-ejendom, og at ejeren skulle bo på gården. Forslaget eller planen er blevet voldsomt angrebet. Jeg har set en artikel af det ærede medlem hr. H. C. Toft i Aalborg Amtstidende, hvor det siges, at gennemfører man den plan, så vil landbruget ikke kunne få fordel af den kapitaltilførsel, der sker, når byboere ønsker landejendomme. Ja men ærlig talt, køber de da landbrug for at tilføre landbruget kapital? Næh, jeg

tror, at de søger en formodet sikker pengeanbringelse og reducerer en formue skattemæssigt og opnår andre skattemæssige fordele, og så kan den unge landmand, der har den faglige uddannelse, nøjes med at være bestyrer. Sagen er ikke så enkel, som den kan gøres til. Og den er det slet ikke, hvis vi ser den mulighed i øjnene, at vi som medlem af fællesmarkedet skal gennemføre fri kapitalbevægelse og fri adgang til erhverv. Vi har som nabo et stort industrisamfund i Vesttyskland med en pengestærk bybefolkning, et land, der har en meget restriktiv jordpolitik, langt mere restriktiv end vor. Netop af den grund bør vi i tide sikre kontrol med anvendelsen af dansk landbrugsjord, ikke for at forskelsbehandle nogen, men simpelt hen for at stille vore egne landmænd lige i konkurrencen med andre og vore egne byboere lige i konkurrencen om adgang til rekreative områder. Det gælder ikke om at genere danske statsborgere, det gælder om at stille dem lige med andre statsborgere, hvis vi bliver medlem af fællesmarkedet. Derfor kan man heller ikke afvise de planer, der drøftes, med slagord som genindførelse af stavnsbånd og hindring af kapitaltilførsel til landbruget o. s. v.

Jeg bemærkede, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen var inde på disse tanker og stillede sig meget afvisende over for dem. Jeg beder om, at man overvejer dem, netop på baggrund af den friere kapitalbevægelse og friere adgang til erhverv, som vil blive følgen, når vi bliver medlem, eller hvis vi bliver medlem af fællesmarkedet og som nabo vil få et område, der har en ganske anden restriktiv jordpolitik, end vi har det herhjemme. Hvis jeg forstod det ærede medlem hr. Erik Eriksen ret, var det ærede medlem inde på den tankegang, at forslag af en sådan art, når de engang måtte blive fremsat, vel vanskeligt kunne fremsættes uden i forståelse med oppositionspartierne. Det er muligt, at jeg misforstår det ærede medlem, men hvis min